Lukov - Malá Sada

```
   G                   C
1. Na hradě Lukově, v té podzimní době
  D         C              G
   Věšeli synečka na hák
   G                 C                              D                 C                G
   Dlaně mu pálili, přes paty ho byli, nakonec mu vzali i zrak
   Emi                                 C    Emi                      C
   Času už mu mnoho nezbývá, už jí nikdy nezazpívá
   G                      D           C             G
   Na cestě u jejich vrat, nikdy už nebude stát

2. Ona po měsíci v studené světnici

   bělostná na pryčně leží.

   Oči má zavřené, paže své zkřížené, u hlavy svíce jí hoří.

   Že jste mi milého nedali, že jste mi ho na hák nabrali

   raději s ním na dobrou odejdu, do brány nebeské vejdu.

3. Matka její u ní horké slzy roní do šátku, jež jí dcera dala.

   Nejprv zazpívala, pak nůž v ruku vzala a jím se přes hrdlo ťala.

   Otec, co velice bránil, sám se žalu neuchránil.

   Se smrtí dusivým chomoutem kokrhal s červeným kohoutem.

   G                     C                            D             C             G
   Na hradě Lukově, v té podzimní době věšeli synečka na hák.
```